

Sveti Ivan Zlatousti (347. - 407.)

Sveti Ivan se rodio između 344. i 347. godine u kozmopolitskom gradu Antiohiji u Siriji, trećem po važnosti u Rimskom Carstvu. Otac mu je Secundo obavljao službu visokoga časnika u Rimskoj vojsci. Umro je brzo nakon Ivanova rođenja, a osim njega imao je još jednu kćerku. Ivan se, protiv volje svoje majke, konačno povukao u brda, gdje je među monasima provodio veoma strog život molitve i pokore, koji mu je prilično narušio zdravlje. Ne mogavši zbog slaba zdravlja izdržati sve zahtjeve strogoga monaškog života, vratio se u Antiohiju, gdje ga je biskup Melecije zaređio za đakona. Bile su mu tada 23 godine. Pet godina kasnije bio je zaređen i za svećenika. Tome je zvanju davao prednost pred monaškim govoreći da je između jednoga i drugoga tako velika razlika kao "između položaja podanika i cara". Postavši svećenik, Ivan se naročitim žarom posvetio službi propovijedanja jer je za nju posjedovao izrazit talent. Često je kao propovjednik zamjenjivao i svoga biskupa koji se baš nije odlikovao rječitosti. Ivan je kroz 12 godina u Antiohiji velikom revnošću obavljao propovjedničku službu. Propovijedajući, imao je pred očima jasan cilj: navještanje Božje riječi, ali i izravnu borbu protiv poroka, koji su tada u gradu vladali. Grmio je protiv poganskih običaja, stare strasti za cirkuske igre i kazalište, slavljenja poganskih praznika. Sigurno da to nije činio zato što je bio protiv zabave kao takve ili protiv lijepo umjetnosti, već zbog niskih strasti koje su se u takvim zabavama nedolično izvivljavale. Nije štedio ni kler ni redovnice, ukoliko ne bijahu na moralnoj visini svoga staleža. Zalažući se za siromahe, žigosao je socijalne nepravde. Njegove su, dakle, propovijedi bile vezane uz stvarne probleme tadašnjega života, zato su i bile tako žive i prodorne. Uz propovjedničku službu bavio se veoma živo i pisanjem. Glas se o tom velikom antiohijskom propovjedniku proširio daleko izvan Antiohije, sve tamo do Carigrada, tadašnje prijestolnice Rimskoga Carstva. 397. godine sv. Ivan Zlatousti postao je biskup prve biskupske stolice Istoka i carski dvorski propovjednik. Njegova propovjednička vještina vjerojatno je kod tog izbora izmila u prvi plan, no oni koji su ga predlagali za Carigrad nisu znali da se u njemu po mentalitetu krije i pravi monah te dušobrižnik koji ljude neće puštati u njihovu miru, već ih poticati na obraćanje. Ivan reformator zamjerit će se mnogima, doživjet će osamljenost i završiti u progonstvu. Ivan se i u Carigradu na osobit način brinuo za siromahe, zapuštene, one na rubu društva. U toj brizi izdašno su ga pomagale neke bogate plemenite gospode. Brinuo se i za misionarenje u provinciji pa mu je pošlo za rukom privesti pravoj vjeri mnoštvo Gota. Borio se čvrstom rukom protiv heretika novacijana i arijanaca. Uza svu ljudskost prema njima bijaše neumoljiv. Otpor prema njegovu radu, povezan s raznim spletkama, započeo je od nekih dvorskih gospođa koje su imale utjecaj na carica Eudoksiju. No dolazio je i izdaleka od aleksandrijskog patrijarha Teofila. Povod za napad bijaše činjenica što je Zlatoustnik primio k sebi četiri monaha koje bijaše prognao aleksandrijski patrijarh. Teofil, neprijateljski raspoložen prema carigradskom patrijarhu, jedva je to dočekao i prešao u napad na njega, potpomognut nekolicinom nezadovoljnih biskupa. Teofil je god. 403. sazvaio svoju sinodu, takozvanu "sinodu kod hrastova", koja je svrgla s biskupske carigradske stolice samoga Zlatoustoga. I Ivan je osuđen na izgnanstvo iz Carigrada. Ono je trajalo samo kratko jer je zbog općeg nezadovoljstva u gradu carica Eudoksija dala povući carski dekret i Ivan se vratio u Carigrad. No, Ivan je bio osuđen na drugi izgon. Tada se zauvijek se oprostio od svoje biskupske crkve. Bio je prognan sve do Crnog mora. U predvečerje svoje smrti stigao je u Komanu, gdje je bio dobro primljen. Nastavio je put, ali je nakon 5 km klonuo. Ondje bi doveden u kapelicu svetog mučenika Baziliska. Tu je obučen u bijelu mrtvačku košulju te je s najvećom pobožnošću primio Euharistiju, o kojoj je znao tako divno propovijedati. Na to se prekrižio i izrekao svoje posljednje riječi na zemlji: "Bogu budi hvala na svemu! Amen." Bile su to riječi dostojne najvećega crkvenog govornika. Njima je udario doličan pečat svim svojim govorima. Od svih spisa sv. Ivana Zlatoustog najglasovitiji je O svećeništvu. U njemu svetac raspravlja o uzvišenosti svećeničkog dostojanstva, o strašnom udesu koji čeka nedostojne svećenike, o kvalitetama propovjednika, o aktivnom životu ukoliko traži veću savršenost od kontemplativnoga. Ta je rasprava oduvijek smatrana kao klasično djelo o svećeništvu i kao biser otačke literature. Prevedeno je na mnoge jezike. Zaštitnik je propovjednika i zagovornik protiv padavice.

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE

PRESVETOGA SRCA ISUSOVA

**DVADESET I TREĆA NEDJELJA KROZ
GODINU - 07.09.2014. - GODINA II., BR. 2**

"Ako te poslušša, stekao si brat."

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Pogriješi li tvoj brat, idi i pokaraj ga nasamo. Ako te poslušša, stekao si brata. Ne poslušša li te, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu, neka na iskazu dvojice ili trojice svjedoka počiva svaka tvrdnja. Ako ni njih ne poslušša, reci Crkvi. Ako pak ni Crkve ne poslušša, neka ti bude kao poganin i carinik. Zaista, kažem vam, što god svezete na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu. Nadalje, kažem vam, ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaištu što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima. Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima.«

Riječ Gospodnja Mt 18, 15-20

Misli za današnje evanđelje

Isus među vjernicima dok opraštaju i mole

Za evanđelje imamo dio Isusova govora o uređenju vjerničke zajednice u kojem on obećava biti među svojim dok opraštaju i mole. To je na liniji Matejeve teologije o Marijinu sinu kao Emanuelu. Cijelo osamnaesto poglavlje kod Mateja sadrži upute za život Crkve: veliki su oni koji služe drugima, tražiti izgubljene opraštanjem i molitvom, opraštati jer svi trebamo Božje oprostjenje. Da bismo ovu liturgiju dostojno slavili u duhu Isusova učenja o bratskoj i sestrinskoj opomeni, pitajmo se na početku kako opomenu dajemo, ali i primamo?

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Molim li za članove svoje obitelji i župne zajednice koji mi izgledaju da su zastarnili u vjeri i ponašanju?
2. Unosim li ljubav i poštovanje u primanje i davanje prigovora i ukora?

Misne nakane kroz tjedan

08.09. Ponedjeljak – Rođenje Blažene Djevice Marije

07:30 = Marko Škvorc, Oštarčević Zlatko

10:30 = proštenje na Kamenskom, procesija i sveta misa

09.09. Utorak - Sv. Petar Claver

19:00 = Ivan i Marija Kralj; Igor Radujković, Anto, Jela i Jadranko Majdandžić; za Ivana

10.09. Srijeda – Nikola Tolentinski

07:30 = Dragutin Tumpa

11.09. Četvrtak – Adelfo, Bonaventura

07:30 = Tomislav Manjerović

12.09. Petak – Presveto Ime bl. Dj. Marije

19:00 = Ilija Badovinac; Mijo Smenderovac; Šime Šarić i za zdravlje ob. Šarić

13.09. Subota - Sv. Ivan Zlatousti, biskup i crkveni naučitelj

07:30 = Joso Trubić

11:30 = krštenje Svena Ostrogonac

14.09. Nedjelja – UZVIŠENJE SVETOGA KRIŽA

09:00 = ob. Adžija; *zaziv Duha Svetoga za novu šk. god.*

10:30 = župna sveta misa

19:00 = Verica Samaržija

Ženidbeni Navještaji u župi prebivališta:

1. **Domagoj Boljar**, sin Josipa i Barke r. Šušlje, ekonomist poduzetništva, Brezovac 31, župa Duga Resa/sv. Petar i **Dijana Butorac**, kći Miroslava i Milke r. Valentić, viša med. sestra, T. Smičiklasa 14a, župa Novi Centar. Vjenčanje će biti **19.09.2014.**
2. **Mario Idžan**, sin Vlade i Ivanke r. Bertović, ing. graditeljstva, K. Zvonimira 10, župa Novi Centar i **Vlatka Poturica**, kći Vlade i Nedjeljke r. Kušan, odgajateljica, Brajakovo Brdo 76, župa Novigrad na Dobri. Žele se vjenčati **27.09.2014.**

*** Zaziv Duha Svetoga za novu školsku godinu biti će u nedjelju, 14.09. u 9:00 sati**

SPOMEN NA KRISTA

Jedanput je Isus ispričao usporedbu o zakopanom blagu. Siromašan seljak orao tuđu njivu. Orući otkrio je blago. Recimo, veliki ćup pun zlatnih dukata. Što će seljak tada? Najprije se osvrnuo je li ga tko vidio, a onda je brzo zatrpao ćup i orao dalje. Sutradan je rasprodao sve što je imao: kuću i bašću i njivicu i živad i stoku. Onda je sa svim onim novcem otišao vlasniku njive i zamolio ga da mu proda ovu njivu. Vlasnik, ne znajući da je u njivi blago, proda mu njivu. Naš seljak radostan ode kući. Dao je sve što je imao, i postao je najveći bogataš u svojoj okolini. No što je Isus mislio kad je ovu priču pričao? Mislio je na kraljevstvo Božje, na milost. On kaže: *"Kraljevstvo je Božje kao blago sakriveno na njivi"*. To je blago koje mnogi ljudi, čak ni mnogi kršćani, ne poznaju. A čim netko jedanput shvati što je to kraljevstvo nebesko, onda on ode i dade sve što ima da se domogne toga blaga. Mi kod toga pomišljamo na svete mučenike koji su dali sve što su imali, i svoj život, samo da osiguraju sebi kraljevstvo Božje. To je i Isus mislio. A ja znam jedno drugo blago koje je također zakopano i koje mnogi kršćani ne poznaju, a vrijedno je da sve damo za nj. To blago je sveta misa. Svake nedjelje idemo na svetu misu. Mnogi i radnim danom dolaze na nju. Ali vidjet ćete kod ovih propovijedi koje ću držati o misi da ima mnogo toga što vi ne znate. I kad budete jedanput razumjeli veličinu, uzvišenost i divotu svete mise, onda ćete cijeniti misu više nego sve drugo. Što je sveta misa? Kakvo je ustrojstvo svete mise? Koja je povijest svete mise? Zatim ćemo ići po redu od početka prema kraju razmatrajući o svakom dijelu svete mise da upoznamo ljepotu i dubinu toga najiskrenijega i najsvetijega obreda što ga imamo na ovoj zemlji. Tko će nas voditi? Otkud ću ja uzimati ovu nauku o sv. misi? Iz tri izvora. Prvi izvor je sam **Isus Krist** koji najbolje zna što je sv. misa. On ju je dao nama. Drugi izvor su njegovi **apostoli** koji su, nadahnuti Duhom Svetim, napisali knjige Novog Zavjeta pa ću ja iz tih knjiga uzimati nauku o sv. misi. A treći izvor će biti: **učiteljstvo Crkve**: papa i biskupi s njim sjedinjeni, koje vodi Duh Sveti, i to bilo običnim propovijedanjem, bilo svečanim proglašavanjem vjerskih istina.